

รูปแปรและความถี่ในการใช้รูปแปรของ (S)

3.1 ลักษณะทางสัทศาสตร์ของรูปแปรแต่ละรูปของ (S)

ในการวิเคราะห์ลักษณะทางสัทศาสตร์ของรูปแปรต่าง ๆ ของตัวแปร (S) ผู้วิจัยใช้ข้อมูลเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือกที่เก็บโดยให้ผู้บอกภาษาอ่านคำยืมภาษาอังกฤษและบันทึกเสียงไว้ด้วยสัทอักษร จากการวิเคราะห์เสียงทั้งหมดที่บันทึกไว้สรุปได้ว่าผู้บอกภาษาออกเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือกเป็นเสียงต่าง ๆ ดังนี้

- [S] เสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก อโหชนะ (voiceless alveolar fricative) ออกเสียงคล้ายกับพยัญชนะ ส ในภาษาไทยหรือคล้ายกับพยัญชนะ s ในภาษาอังกฤษ มีการใช้เสียงเสียดแทรกมากน้อยต่างกันให้ผู้บอกภาษาแต่ละบุคคล แต่ความต่างกันนี้ไม่ได้นำมาเข้ามานิยามในการวิเคราะห์
- [Z] เสียงเสียดแทรกปุ่มเหงือก - โหชนะ (voiced alveolar Fricative) เสียงนี้ไม่มีในระบบภาษาไทย ตัวอย่างคำที่ผู้บอกภาษาออกเสียงพยัญชนะท้ายเป็น [Z] ได้แก่ พริช และ มายองเนส
- [t] เสียงกักที่เกิดบริเวณฐานฟัน - ปุ่มเหงือก (voiceless dental and alveolar stop) ออกเสียงเช่นเดียวกับเสียงพยัญชนะท้ายแม่กดเช่น ในคำว่า กัต ในภาษาไทย ตัวอย่างคำที่ผู้บอกภาษาออกเสียงพยัญชนะท้ายเป็น [t] เช่น บัส แจ๊ส
- [θ] เสียงเสียดแทรกระหว่างฟัน อโหชนะ (voiceless interdental fricative) ออกเสียงคล้ายกับการออกเสียงพยัญชนะ th เช่นในคำ path bath ของภาษาอังกฤษ คือขณะออกเสียงใช้ปลายลิ้นอยู่ระหว่างฟันล่างและฟันบน ดังเช่นผู้บอกภาษาออกเสียงคำ บัส เป็น [baθ] เป็นต้น
- [W] เสียงอัตสระ ก้อง เกิดที่ริมฝีปากและเพดานอ่อน (voiced labiovelar semi vowel) ผู้บอกภาษาออกเสียงคำว่า ควิช เป็น [kwɪw]
- [n] เสียงนาสิก ปุ่มเหงือก โหชนะ (voiced alveolar nasal) เหมือนเสียงพยัญชนะ น ในภาษาไทย ตัวอย่างเช่นออกเสียงคำว่า ควิช เป็น [kwɪn]
- [WS] เสียงอัตสระ ก้อง เกิดที่ริมฝีปากและเพดานอ่อน ตามด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก อโหชนะ ผู้บอกภาษาออกเสียงพยัญชนะ ว ตามด้วย ส เช่นคำว่า ควิช ออกเสียงเป็น [kwɪws]

- [ts] เสียงกัก - ปุ่มเหงือก อโหชนะ ตามด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก อโหชนะ ในการออกเสียงผู้บอกภาษาไม่ออกเป็นเสียงกักเสียดแทรก แต่มีการหยุดชั่วคราวระหว่างเสียงกักกับเสียงเสียดแทรกเป็นพยัญชนะท้ายแม่กดตามด้วย ส ได้แก่ในคำ บัส ออกเสียงเป็น [bats] ในคำ เซอร์วิส ออกเสียงเป็น [sawits]
- [tʃ] เสียงกักเสียดแทรก เพดานแข็ง ปุ่มเหงือก อโหชนะ (voiceless palato-alveolar affricate) ผู้บอกภาษาออกเสียงคล้ายกับเวลาออกเสียงพยัญชนะ ch ในภาษาอังกฤษ เช่น ในคำว่า watch หรือ catch เป็นต้น ตัวอย่างในข้อมูลเช่นออกเสียงคำว่า ควีช เป็น [kwitʃ]

การที่ผู้บอกภาษาใช้เสียงพยัญชนะ [w, ws, n,] ซึ่งไม่มีลักษณะทางสัทศาสตร์ใกล้เคียงกับเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือกแทนเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก มักปรากฏในคำ ควีช ซึ่งคงจะเป็นเพราะผู้บอกภาษาไม่คุ้นเคยกับคำนี้ หรือจากความไม่ระวังเช่นเดียวกับที่ใช้เสียง [ts] [tʃ] [θ] ในคำยืมที่ใช้ศึกษาบางคำ

3.2 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปรแต่ละรูป

จากผู้บอกภาษา 122 คน อ่านคำยืมคนละ 8 คำ จะได้เสียงพยัญชนะท้ายในคำยืมทั้งหมด 976 เสียง มีการใช้รูปแปร [S] 630 เสียง รูปแปร [t] 326 เสียง รูปแปร [Z] 3 เสียง รูปแปร [w] 2 เสียง รูปแปร [θ] 8 เสียง รูปแปร [ts] 2 เสียง รูปแปร [tʃ] 1 เสียง รูปแปร [ws] 2 เสียง รูปแปร [n] 2 เสียง ดังตารางต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแปร	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
s	630	64.54
t	326	33.4
z	3	0.30
θ	8	0.81
n	2	0.20
w	2	0.20
ws	2	0.20
ts	2	0.20
t)	1	0.10
รวม	976	100

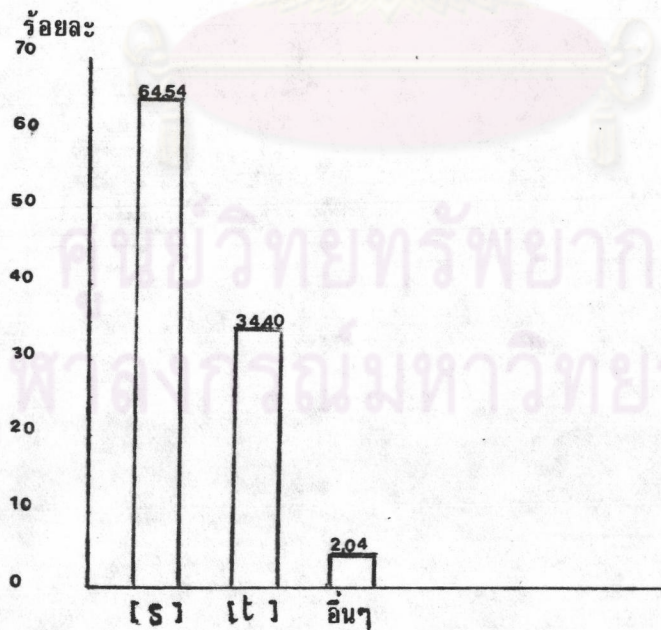
ตารางที่ 4 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปรภาษาแต่ละรูป

จากตารางแสดงความถี่ของการปรากฏของรูปแปรภาษาแต่ละรูปจะเห็นได้ว่ารูปแปร [z w ws n ts t)] นั้นปรากฏน้อยมาก ในการวิเคราะห์จึงได้รวมรูปแปรเหล่านี้เป็นพวกเดียวกันเรียกว่ารูปแปรอื่น ๆ หรือใช้ตัวอักษรย่อ อ เมื่อรวมรูปแปรที่ปรากฏน้อยไว้ในกลุ่มเดียวกันแล้วจะสรุปความถี่ของการปรากฏของรูปแปรแต่ละรูปแปรอีกครั้ง คือ รูปแปร [s] ปรากฏ 630 ครั้ง หรือประมาณร้อยละ 64 รูปแปร [t] ปรากฏ 326 ครั้ง หรือประมาณร้อยละ 33 รูปแปรอื่น ๆ ปรากฏ 20 ครั้ง หรือประมาณร้อยละ 2 ดังตารางที่ 5 ต่อไปนี้

รูปแปร	จำนวนครั้ง	ร้อยละ
s	630	64.54
t	326	33.4
อื่น ๆ	20	2.04
รวม	976	100

ตารางที่ 5 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปร [s] [t] และอื่น ๆ

เพื่อให้เห็นการปรากฏของรูปแปรต่าง ๆ ชัดเจนขึ้นผู้วิจัยได้ทำแผนภูมิที่ 5 เป็นกราฟแท่งแสดงการปรากฏของรูปแปรตามตัวเลขในตารางที่ 5 แนวนอนแสดงรูปแปรต่าง ๆ ได้แก่ [s] [t] และอื่น ๆ แนวตั้งเป็นจำนวนร้อยละของการปรากฏของรูปแปรแบบภาษาแต่ละรูป

แผนภูมิที่ 5 ความถี่ของการปรากฏของรูปแปร [s] [t] และอื่น ๆ

จะสังเกตได้ว่าทั้งตารางที่ 5 และแผนภูมิที่ 5 แสดงว่ารูปแปร [s] ใช้มากที่สุดสูงกว่ารูปแปร [t] สองเท่าตัว จากตัวเลขนี้อาจสรุปได้ว่าข้าราชการกองทัพเรือที่มีการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีมีแนวโน้มจะใช้เสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก เป็นเสียง [s] มากกว่า [t] ข้อสรุปนี้อาจขัดแย้งกับข้อสังเกตของบางคนที่ว่าคนไทยทั่วไปมีแนวโน้มที่จะออกเสียงพยัญชนะท้ายของคำยืมที่มาจากคำภาษาอังกฤษที่ลงท้ายด้วยเสียงเสียดแทรก - ปุ่มเหงือก เป็นเสียง [t] มากกว่า [s] แต่ผลการวิเคราะห์ในงานนี้ทำให้ตั้งสมมุติฐานเพื่อพิสูจน์ต่อไปในอนาคตได้อีกว่า ในหมู่ข้าราชการกองทัพเรือ ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีจะยังคงมีแนวโน้มที่จะใช้เสียง [s] มากกว่า [t] ดังปรากฏในงานวิจัยนี้หรือไม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย